

навчання самостійно, максимально адаптуючи його до себе, підвищує значущість і вагомість дистанційної освіти в умовах викликів і загроз сьогодення.

1. Биков В. Ю. Дистанційна освіта: актуальність, особливості і принципи побудови, шляхи розвитку та сфера застосування: монографія /Інформаційне забезпечення навчально-виховного процесу: інноваційні засоби і технології. Київ: Атіка, 2005. 252 с.

2. Фальштинська Ю. В. Функції викладача в системі дистанційної освіти. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми. Зб. наук. пр.* Київ-Вінниця : ТОВ фірма «Планер», 2016. Вип. 45. С. 348-351.

*Д-р екон. наук, професор кафедри
менеджменту, публічного управління
та HR-технологій **О. Г. Дейнека**,
здобувач вищої освіти другого
(магістерського) рівня
гр. 217-ПУА-Д23 **В. В. Котик***

Український державний університет залізничного транспорту (м. Харків)

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ДИСТАНЦІЙНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

Освіта у ЗВО України в дистанційному форматі є реальною необхідністю в умовах воєнних дій і постійних збройних обстрілів населених пунктів, в першу чергу великих міст країни. ЗВО постійно шукають варіанти поліпшення процесу отримання знань і набуття основ нової професії майбутніми фахівцями.

Доцільно зупинитися на перевагах і недоліках дистанційної освіти. Це стало можливим завдяки аналізу обставин, виявлених у роботі провідних університетів України за останні роки. До переваг віднесено:

1. Можливість удосконалення навичок роботи з різними ресурсами.
2. Відсутність термінів часу та фінансових витрат щодо присутності на заняттях.
3. Можливість використання навчальної та наукової літератури на платформі MOODLE.
4. Відсутність дрес-коду (присутність на заняттях у вільному одязі).

5. Можливість збільшення тривалості відпочинку (сну).

6. Необмежене використання інформації під час занять, а також виконання контрольних робіт, тестування з залученням Інтернету та інших джерел.

7. Можливість перекуски під час пари.

8. Використання можливості обговорення відповіді з групою здобувачів у різних месенджерах для тестування.

9. Можливість місцезнаходження під час занять де завгодно, де є Інтернет (робити свої справи, мандрувати тощо).

10. Відсутність групового паління.

11. Зручність системи ЛМС або інших пристроїв, що є можливими для огляду інформації з мобільних телефонів.

Слід також звернути увагу на недоліки дистанційного навчання:

1. Перехід на вимушене дистанційне навчання є своєрідним стресом (виникає побоювання за свою освіту, проходження майбутньої атестації, розгубленість і невпевненість щодо власної причетності до навчального процесу).

2. Відсутність або майже втрата живого спілкування.

3. Відсутність нормування у споживанні їжі.

4. Порушення зору, болісні відчуття у хребті, шиї, оніміння рук унаслідок роботи на комп'ютері по 10-12 годин на добу.

5. Відсутність зміни інтер'єру (адже все відбувається в одній кімнаті: харчування, відпочинок, навчання).

6. Проблеми в знаннях унаслідок списування в однокласників, або отримання відповідей в Інтернеті.

7. Незручності, що здобувачі створюють своїм сім'ям унаслідок роботи за одним комп'ютером, адже власна соціальна активність виключає можливості використання гаджету іншими родичами.

8. Власні особистості здобувача, недостатня самоорганізація процесу навчання.

9. Недостатня компетенція роботи з технікою.
10. Відсутність меж робочого і вільного часу.
11. Відсутність планування часу для прогулянок і відпочинку.
12. Відсутність технічних пристроїв (бажаної гарнітури, навушників, мікрофона камери).
13. Відсутність якісної виробничої практики.
14. Зниження якості та реалізації надбання елементів науково-дослідної роботи.
15. Відсутність публічних виступів на студентських конференціях.
16. Нemoжливiсть задiяти вузькоспецiалiзовану лiтературу, якої нема в Інтернеті.
17. Велика вартість Інтернету (особливо в сільській місцевості).
18. Різність часових поясів (для здобувачів за кордоном).
19. Можливі технічні негаразди, наприклад вимкнення світла.
20. Негаразди зі власним комп'ютером чи ноутбуком.
21. Людський фактор.
22. Ідентифікація здобувача під час іспиту або заліку.

Отже, подальше удосконалення роботи щодо дистанційної освіти полягає в максимальному скороченні перелічених недоліків.

1. Гуржій А. М. Інформаційні технології в освіті. *Проблеми освіти: наук.-метод. зб.* Київ: ІЗМН, 1998. Вип. II. С. 5–11.
2. Проблеми впровадження дистанційної роботи в Україні.
URL: <http://edu.minfin.gov.ua/LearningProcess/RemoteEducation/Pages/Проблеми-впровадження-дистанційної-освіти-в-Україні.aspx>.
3. www.distance-learning.com.ua.